

[Abel.]

Centrum-demokraterne betragter energipolitikken som et af de mest grundlæggende instrumenter i en industripolitik, som vil kunne bidrage til en øget værditilvækst og beskæftigelse i samfundet. Men det er en nødvendig og vigtig forudsætning, at denne energipolitik gennemføres i nært samarbejde med lokale myndigheder og med erhvervslivet.

Når der er tale om en industrivendt energipolitik, føler jeg det vigtigt at understrege, at det centrale i planen i virkeligheden er, at folketinget uden nogen forsinkelser træffer de vigtige beslutninger, som knytter sig til planen, også selv om disse beslutninger har en konsekvensperiode på 15-25 år. Dette både fordi den energibrugende industri ellers fortsat vil blive hæmmet som følge af manglende planlægning, og fordi enhver forsinkelse vil svække dansk industris muligheder som leverandør til det danske og internationale energimarked.

Hvad angår det fremsatte lovforslag om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark, mener centrum-demokraterne, at dette forslag skal gennemføres, således at der åbnes adgang til at indrette atomanlæg efter 1. januar 1977. Vi kan i min gruppe ikke støtte de bestræbelser, der er i gang for at få spørgsmålet om lovens ikrafttræden ud til folkeafstemning.

Folketinget må i denne vanskelige sag vise, at man tør tage et ansvar, selv om vi unægtelig må sige, at det er meget vanskeligt at tage en entydig stilling til alle de i rapporten og dens bilag fremlagte problemer. Men denne sag hører virkelig til en af de allermest vigtige for folketingsmedlemmerne selv at tage stilling til fremfor de mange detaljer, som tinget i øvrigt beskæftiger sig med.

Centrum-demokraterne mener, at den viden, der allerede findes, er tilstrækkelig til, at der nu kan træffes afgørelse om indførelse af atomkraft i Danmark, og siger derfor ja til forslaget.

Når vi føler os i stand til at påtage os ansvaret for at træffe beslutningen uden folkeafstemning, skyldes det, at vi direkte under valgkampen gjorde opmærksom på, at vi ønskede at stemme for atomkraftens indførelse i Danmark, og jeg ved, at samtlige andre medlemmer af dette folketing har

haft lejlighed til at tage stilling i den valgkamp, som lå forud for det sidste valg til dette folketing.

Jeg sagde før, at det at få truffet beslutninger næsten er vigtigere end selve planen. Det gælder ikke alene for principbeslutningerne, men i høj grad også for det videre arbejde med at realisere disse principbeslutninger. Naturligvis skal det ske på en måde, så staten, folketinget, fortsat bevarer herredømmet over hele dette område, men jeg vil fremhæve nødvendigheden af, at udviklingen sker i så fuld offentlighed som overhovedet muligt for derved at sikre befolkningens forståelse for hele energipolitikens konsekvensområde.

Den danske energipolitik omfatter i øvrigt efter centrumdemokraternes opfattelse retningslinjer for, hvordan borgerne som forbrugere må forlange en række aktiviteter gennemført. Jeg tænker her på en løbende overvågning af udviklingen i de kendte energiformers forekomster og anvendelse, løbende overvågning af fremkomsten af energiformer, der ikke anvendes i Danmark, samt løbende overvågning af den politiske udvikling i vore leverandørlande og kommende leverandørlande.

Derudover skal Danmark fortsat deltage aktivt i udviklingen af såvel nye som eksisterende energiformer. Vi er naturligvis bekendt med vor deltagelse i det internationale energisamarbejde, bl. a. inden for det internationale energiagentur.

Vi beklager, at det ikke er lykkedes inden for EF at opnå resultater svarende til det internationale energiprogram, men Danmark bør presse på for at intensivere samarbejdet inden for EF på energiområdet, uden at det naturligvis skal betyde, at vi slækker på vores øvrige internationale deltagelse.

Vi hilser med tilfredshed bemærkningerne i redegørelsen om, at de nordiske landes samarbejde på energiområdet, trods dets begrænsning til fælles forsknings- og udviklingsarbejder på det nukleare og boligisoleringsmæssige område, nu er ved at antage mere konkrete former på olie- og gasområdet.

Valget af energiformer til anvendelse i Danmark og indkøbet af disse skal ses i nøje sammenhæng med det krav om forsyningsstabilitet, som energikrisen i 1973-74 overbeviste især Danmark om er helt nødven-